

Politechnika Wrocławska

Katedra Metrologii Elektronicznej i Fotonicznej Laboratorium Optoelektroniki i Fotoniki

Nazwa kursu: Metrologia optyczna 2 - laboratorium

Temat projektu:

Optyczny Pomiar Temperatury - Pirometr

Autorzy projektu:

Grupa nr 4

Piotr Rosiński, 262016 Patryk Niczke, 260832 Przemysław Lis, 276922

Wydział Elektroniki, Fotoniki i Mikrosystemów Kierunek: Elektronika

Miejsce i rok: Wrocław, 2024

Spis treści

1	$\mathbf{W}\mathbf{step}$	2	
2	2 Wprowadzenie		
3	Założenia3.1Założenia funkcjonalne3.2Założenia konstrukcyjne		
4	Opis części sprzętowej 4.1 Arduino Uno	14 15	
5	Opis części programowej	21	
6	Uruchomienie, kalibracja		
7	Pomiary testowe		
8	Instrukcja obsługi dla użytkownika		
9	Podsumowanie		

1. Wstęp

Metrologia optyczna stanowi obecnie jeden z najważniejszych narzędzi pomiarowych w nauce i przemyśle, stale zwiększając swoje znaczenie. Bezdotykowy pomiar temperatury rewolucjonizuje precyzję kontroli procesów technologicznych, badań naukowych i diagnostyki medycznej. Szczególną zaletą tych rozwiązań jest możliwość wykonywania pomiarów w warunkach, które dotychczas stanowiły wyzwanie – w przypadku obiektów szybko się poruszających, materiałów o ekstremalnych temperaturach lub gdy klasyczny kontakt pomiarowy mógłby zakłócić naturalne właściwości badanego obiektu i wprowadzić zaburzenie do pomiaru.

Zakres niniejszego projektu obejmuje kompleksowe opracowanie optycznego pomiaru temperatury, który łączy optymalne rozwiązania zarówno w obszarze sprzętowym, jak i programowym. Projekt podzielony jest na dwie główne części: część sprzętową i programową. Pod uwagę wzięte zostaną także różnorodne istotne czynniki, które wpływają na sposób wykorzystania zbudowanego urządzenia. Kluczowe dla projektu jest nie tylko samo działanie pirometru, lecz także wpływ środowiska, w którym jest użytkowane, i kwestia racjonalnej minimalizacji kosztów utworzenia w pełni funkcjonalnego systemu pomiarowego.

Po wstępie i założeniach projektowych następuje szczegółowy opis części sprzętowej oraz programowej systemu. Raport obejmuje proces uruchomienia i kalibracji urządzenia wraz z wynikami pomiarów testowych. Dla użytkowników przygotowano instrukcję obsługi. Całość uzupełniają podsumowanie, dodatki oraz bibliografia.

2. Wprowadzenie

Temperatura jest fundamentalnym parametrem fizycznym, który charakteryzuje stan energetyczny układu termodynamicznego. Stanowi ona miarę średniej energii kinetycznej cząsteczek materii, objawiającej się poprzez ich chaotyczny ruch i drgania. W praktyce inżynierskiej i życiu codziennym temperatura jest kluczowym parametrem determinującym kierunek przepływu energii cieplnej między ciałami oraz wpływającym na właściwości fizyczne materiałów.

W układzie SI przyjęto skalę Kelwina (K) jako podstawową jednostkę temperatury, definiując ją poprzez stałą Boltzmanna i energię kinetyczną cząsteczek. Historycznie wykształciły się również inne skale temperatur - skala Celsjusza (°C), powszechnie stosowana w Europie, oraz skala Fahrenheita (F), popularna głównie w Stanach Zjednoczonych. Każda z tych skal ma swoje charakterystyczne punkty odniesienia, co przedstawiono w tabeli 2.1.

Punkt charakterystyczny	Skala temperatur				
1 unkt charakterystyczny	Fahrenheit	Kelvin	Celsjusz		
Punkty podstawowe					
Zero bezwzględne	-459,67	0	-273,15		
Zero Fahrenheita	0	$255,\!37$	-17,78		
Punkty charakterystyczne wody					
Zamarzanie	32	273,15	0		
Wrzenie	212	$373,\!15$	100		
Temperatura biologiczna					
Średnia temp. ciała człowieka	98,2	309,8	36,6		

Tabela 2.1: Porównanie podstawowych skal temperatury

Szczególne znaczenie w fizyce ma pojęcie zera bezwzględnego (0 K), które stanowi

teoretyczną granicę najniższej możliwej temperatury. W tej temperaturze ustaje ruch termiczny cząsteczek, a układ osiąga minimum energii. Jest to stan nieosiągalny w praktyce, choć współczesne laboratoria potrafią zbliżyć się do niego na milionowe części Kelwina.

Temperatura odgrywa kluczową rolę w procesach wymiany ciepła. Zgodnie z drugą zasadą termodynamiki, energia cieplna przepływa samorzutnie tylko w jednym kierunku - od ciał o wyższej temperaturze do ciał o temperaturze niższej. Proces ten trwa do momentu osiągnięcia równowagi termodynamicznej, czyli wyrównania temperatur wszystkich ciał uczestniczących w wymianie ciepła. Ta fundamentalna zasada ma istotne znaczenie w projektowaniu systemów pomiarowych i kontroli procesów przemysłowych.

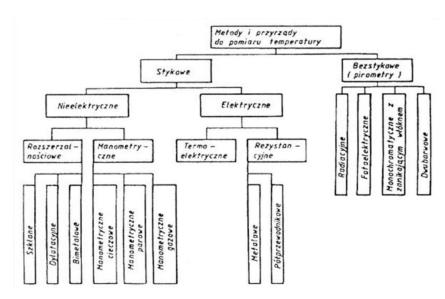
W metrologii optycznej pomiar temperatury opiera się na fundamentalnej własności materii - emisji promieniowania termicznego. Każde ciało o temperaturze wyższej od zera bezwzględnego emituje promieniowanie elektromagnetyczne, którego charakterystyka spektralna i intensywność są ściśle powiązane z jego temperaturą. Współczesne metody pomiaru wykorzystują to zjawisko na kilka sposobów.

Podstawowe metody pomiaru temperatury można sklasyfikować na dwie główne kategorie: stykowe i bezstykowe jak pokazano na rysunku 2.1. Kluczowy jest sposób oddziaływania czujnika z obiektem. Metody stykowe wymagają fizycznego kontaktu czujnika z powierzchnią obiektu, co pozwala na przekazywanie ciepła poprzez przewodzenie. Z kolei metody bezstykowe opierają się na detekcji promieniowania cieplnego emitowanego przez obiekty, które mają temperaturę wyższą niż zero absolutne (0 K). Każdy obiekt emituje to promieniowanie, co umożliwia pomiar bez konieczności bezpośredniego dotyku.

Technologie bezstykowe, takie jak pirometry podczerwieni czy kamery termowizyjne, zrewolucjonizowały sposób monitorowania temperatury, oferując szybkie, precyzyjne i bezpieczne pomiary nawet na odległość. Są one nieocenione w zasto-

sowaniach przemysłowych, medycznych czy naukowych, gdzie bezpośredni kontakt z obiektem może być trudny, niebezpieczny lub wręcz niemożliwy. Warto jednak pamiętać, że w przypadku ciał stałych i cieczy promieniowanie cieplne pochodzi głównie z warstwy przypowierzchniowej, dlatego kluczowe jest uwzględnienie współczynnika emisyjności materiału, aby uniknąć błędów w interpretacji wyników.

Co więcej, rozwój technologii bezstykowych wpływa również na minimalizację wpływu na badane obiekty. W przypadku delikatnych materiałów czy żywych organizmów, metody bezstykowe eliminują ryzyko uszkodzenia czy zniekształcenia wyników pomiarów.

Rysunek 2.1: Podstawowe metody pomiaru temperatury [1]

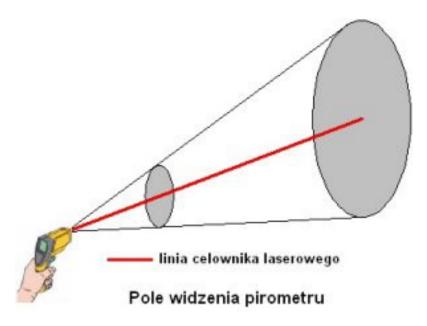
Współczesne rozwiązania pomiarowe idą jednak o krok dalej, integrując zaawansowane algorytmy przetwarzania obrazu termicznego oraz techniki sztucznej inteligencji. Dzięki temu możliwe jest nie tylko dokładniejsze monitorowanie temperatury, ale także automatyzacja procesów decyzyjnych. Przykładowo, systemy oparte na AI mogą analizować trendy temperaturowe w czasie rzeczywistym, przewidywać potencjalne awarie w maszynach czy optymalizować zużycie energii w inteligentnych budynkach. To otwiera nowe możliwości w zarządzaniu energią, diagnostyce medycznej czy nawet w badaniach klimatycznych.

Zasada działania pirometru

Każdy przedmiot materialny emituje promieniowanie podczerwone (cieplne), niewidoczne dla oczu, ale wyczuwalne np. przy zbliżeniu ręki do gorącego żelazka. Natężenie tego promieniowania jest tym większe, im wyższa jest temperatura przedmiotu. Pirometr mierzy natężenie promieniowania podczerwonego dochodzącego od przedmiotu do jego obiektywu. Zmierzoną wielkość promieniowania przyrząd przelicza na odpowiadającą jej temperaturę przedmiotu i pokazuje wartość tej temperatury na wyświetlaczu.

Pole widzenia pirometru

Standardowy przenośny pirometr umożliwia pomiar średniej temperatury powierzchni kołowej o średnicy kilku centymetrów z odległości 1 metra. Wraz ze zwiększaniem się odległości pirometru od mierzonego obiektu, rośnie również średnica obszaru, z którego urządzenie rejestruje promieniowanie podczerwone, co doskonale obrazuje rysunek 2.2.

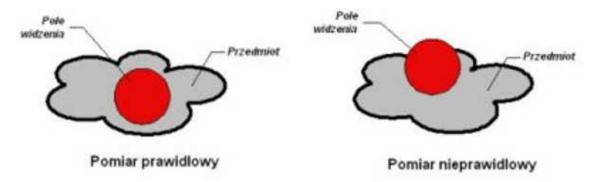

Rysunek 2.2: Zależność pola widzenia od odległości do mierzonego obiektu [2]

Aby ułatwić precyzyjne zlokalizowanie obszaru pomiarowego, pirometry są zazwyczaj wyposażone w celownik laserowy. Promień lasera widoczny jest jako czerwona plamka na powierzchni mierzonego obiektu. Jej położenie wyznacza środek koła, które określa pole widzenia pirometru.

Pomiary przy użyciu pirometru

Aby wykonać prawidłowy pomiar, pole widzenia pirometru nie może wychodzić poza przedmiot, którego temperaturę mierzymy. W przeciwnym razie pirometr będzie zbierał promieniowanie podczerwone nie tylko z przedmiotu, ale także z otoczenia (t_a) , co spowoduje błędny wynik pomiaru. Na rysunku 2.4 przedstawiono prawidłowe oraz nieprawidłowe ustawienie pola widzenia pirometru względem powierzchni mierzonego obiektu.

Rysunek 2.3: Prawidłowy i nieprawidłowy pomiar z wykorzystaniem pirometru [2]

Współczynnik emisyjności powierzchni a dokładność pomiaru

Materiały mają różną zdolność wysyłania promieniowania podczerwonego ze swojej powierzchni. Właściwość ta zależy od gładkości i barwy powierzchni. Materiały o powierzchniach matowych i ciemnych lepiej emitują promieniowanie podczerwone niż materiały o powierzchniach gładkich i jasnych.

Współczynnik emisyjności określa się w zakresie od 0 do 1. Przykładowo, współczynnik emisyjności powierzchni cegły wynosi 0.85, a powierzchni polakierowanej czarnym lakierem matowym 0.97. Aluminium ma współczynnik emisyjności 0.07. W celu otrzymania prawidłowego wyniku pomiaru pirometrem należy wartość współczynnika emisyjności danej powierzchni wprowadzić do pamięci wewnętrznej przyrządu.

Prawa fizyczne i wzory

Prawo Wiena (2.1) określa zależność między temperaturą ciała doskonale czarnego a długością fali, przy której emituje ono najwięcej promieniowania. Formuła ta jest wykorzystywana do określania temperatury na podstawie emitowanego promieniowania.

$$\lambda_{MAX} = \frac{b}{T} \tag{2.1}$$

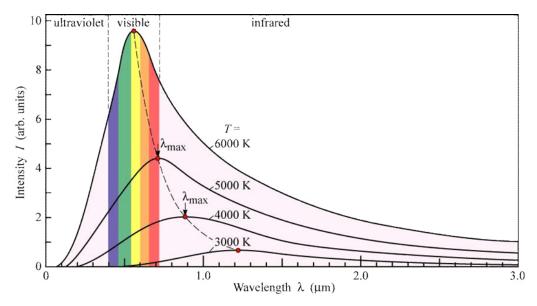
gdzie:

- λ_{MAX} długość fali o maksymalnej emisji,
- T temperatura,
- b stała Wiena.

Prawo Stefana-Boltzmanna (2.2) mówi, że całkowita energia promieniowania ciała doskonale czarnego jest proporcjonalna do czwartej potęgi jego temperatury

$$E = \sigma T^4 \tag{2.2}$$

Ciało doskonale czarne to teoretyczny obiekt fizyczny, który całkowicie pochłania padające na niego promieniowanie elektromagnetyczne, niezależnie od długości fali. Nie odbija ani nie przepuszcza żadnego promieniowania. W praktyce ciało doskonale czarne jest również idealnym emitentem promieniowania cieplnego, co oznacza, że emituje maksymalną możliwą ilość promieniowania dla danej temperatury. Jego emisyjność wynosi 1.

Rysunek 2.4: Rozkład energii w widmie promieniowania ciała doskonale czarnego w różnych temperaturach
[3]

Współczynnik emisyjności (ε) opisuje, jaką część energii promieniowania emitowanego przez ciało doskonale czarne emituje dane ciało w tej samej temperaturze. Wartość współczynnika emisyjności ε jest zazwyczaj dostarczana przez producenta.

Współczynnik emisyjności obliczony na podstawie zmierzonych temperatur:

$$\varepsilon = \frac{T_{O_1}^4 - T_{A_1}^4}{T_{O_2}^4 - T_{A_2}^4}$$

gdzie:

- $\bullet~T_{O_1}$ zmierzona temperatura obiektu (w kelwinach),
- T_{A_1} zmierzona temperatura otoczenia (w kelwinach),
- $\bullet \ T_{O_2}$ rzeczywista temperatura obiektu (w kelwinach),
- $\bullet~T_{A_2}$ rzeczywista temperatura otoczenia (w kelwinach).

3. Założenia

3.1 Założenia funkcjonalne

Funkcjonalność urządzenia umożliwia szybki i intuicyjny bezdotykowy pomiar temperatury. W czasie rzeczywistym urządzenie mierzy temperaturę danej powierzchni za pomocą czujnika MLX90614, a wynik jest wyświetlany na ekranie LCD.

3.2 Założenia konstrukcyjne

Podstawowe komponenty urządzenia:

- Czujnik temperatury MLX90614 umożliwia precyzyjny pomiar temperatury obiektu w zakresie od -70°C do 380°C. Pomiar jest podawany z dokładnością do 0,5°C w zakresie 0–50°C lub 4°C dla wartości skrajnych. Zakres temperatury czujnika wynosi od -40°C do 85°C [4].
- Mikrokontroler Arduino Uno steruje komponentami urządzenia i przetwarza dane z czujnika.
- Wyświetlacz LCD HD44780 z konwerterem I2C służy do prezentowania wyników pomiarów.
- 4-przyciskowa klawiatura umożliwia interakcję z urządzeniem.

Płyta ewaluacyjna

Urządzenie zostało zbudowane na płycie ewaluacyjnej, co zapewnia stabilność pracy i minimalizuje ryzyko uszkodzeń. Konstrukcja umożliwia bezpieczny transport urządzenia.

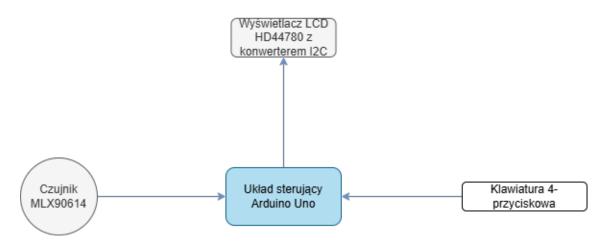
Środowisko pracy

Urządzenie jest zdolne do pracy w szerokim zakresie temperatur od -20°C do +70°C, co pozwala na jego wykorzystanie w różnych warunkach otoczenia.

Zasilanie

Zasilanie urządzenia odbywa się poprzez napięcie 5V, z opcją wykorzystania portu USB co najmniej w wersji 2.0. Urządzenie nie zostało przystosowane do pracy w ekstremalnych warunkach środowiskowych.

4. Opis części sprzętowej

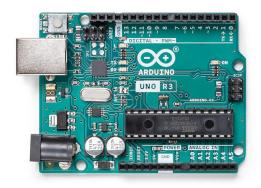
Rysunek 4.1: Schemat blokowy skonstruowanego urządzenia

4.1 Arduino Uno

Arduino Uno pokazany na rysunku 4.2, to popularny mikrokontroler wykorzystywany w projektach elektronicznych i robotyce. Jest to wszechstronna platforma programistyczna oparta na mikrokontrolerze ATmega328P. Mikrokontroler ten posiada 32KB pamięci Flash, 2KB pamięci RAM, 14 cyfrowych pinów wejścia/wyjścia, 6 pinów wejścia analogowego, zegar taktowany z częstotliwością 16MHz, interfejs USB, złącze zasilania 5V oraz złącze programowania ISP. Arduino Uno jest kompatybilny z wieloma dodatkowymi modułami, co pozwala na rozbudowę funkcjonalności. Mikrokontroler ten jest wykorzystywany w projekcie jako główny kontroler systemu [5].

Programowanie Arduino Uno odbywa się w dedykowanym środowisku Arduino

IDE, które wykorzystuje język bazujący na C++. Dzięki rozbudowanej bibliotece funkcji i dużej społeczności użytkowników, realizacja nawet zaawansowanych projektów jest stosunkowo prosta.

Rysunek 4.2: Mikrokontroler Arduino Uno [5]

Zadanie: Arduino Uno pełni funkcję jednostki centralnej systemu, integrując wszystkie kluczowe komponenty urządzenia. Jest odpowiedzialne za przetwarzanie danych pomiarowych z czujnika temperatury MLX90614, obsługę logiki systemu oraz sterowanie wyświetlaczem LCD. Dzięki temu użytkownik może w czasie rzeczywistym obserwować wyniki pomiarów i dokonywać ich konfiguracji za pomocą klawiatury. Arduino Uno zapewnia stabilne i niezawodne działanie, gwarantując synchronizację między komponentami. Ponadto, mikrokontroler umożliwia szybką reakcję na polecenia użytkownika, takie jak zmiana wartości emisyjności czy zmiana jednostek temperatury.

Dzięki swojej wszechstronności i otwartości Arduino Uno idealnie nadaje się do prototypowania urządzeń pomiarowych, takich jak projektowane w tym systemie rozwiązanie.

4.2 Czujnik MLX90614

Czujnik MLX90614 pokazany na rysunku 4.3, to zaawansowany, bezdotykowy termometr na podczerwień, który umożliwia pomiar temperatury obiektów w szerokim zakresie. Działa na napięciu zasilania od 3V do 3.6V i komunikuje się za pomocą interfejsu I2C, co czyni go łatwym w integracji z różnymi systemami, takimi jak Arduino czy inne mikrokontrolery. Dzięki swojej konstrukcji, MLX90614 znajduje zastosowanie w wielu dziedzinach, w tym w medycynie do pomiaru temperatury ciała, w systemach klimatyzacji oraz w automatyzacji przemysłowej [6].

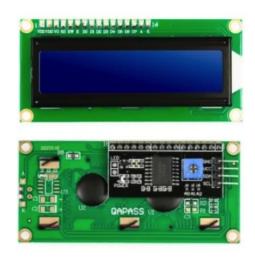

Rysunek 4.3: Czujnik MLX90614 [6]

Zadanie: Czujnik MLX90614 stanowi kluczowy element systemu, umożliwiający precyzyjny, bezkontaktowy pomiar temperatury. Wykorzystuje technologię detekcji promieniowania podczerwonego, pozwalając na dokładny odczyt temperatury powierzchni bez konieczności fizycznego kontaktu z badanym obiektem.

4.3 Wyświetlacz LCD 16x2

Wyświetlacz LCD z konwerterem I2C pokazany na rysnuku 4.4, oparty jest na sterowniku HD44780 to popularne rozwiązanie do wyświetlania tekstu w projektach elektronicznych. Dzięki wbudowanemu konwerterowi I2C znacznie uproszczona jest komunikacja z mikrokontrolerem, ponieważ wymaga jedynie dwóch linii sygnałowych (SDA i SCL), zamiast standardowych 6-8 w przypadku klasycznego podłączenia. Wyświetlacz obsługuje różne konfiguracje, najczęściej spotykane to 16x2 (16 znaków na 2 liniach) lub 20x4 (20 znaków na 4 liniach) [7]. Sterownik HD44780 umożliwia łatwe sterowanie wyświetlanymi znakami oraz tworzenie niestandardowych symboli. Dzięki czytelnemu interfejsowi i szerokiemu wsparciu w bibliotekach do Arduino, Raspberry Pi i innych platform, wyświetlacz ten jest chętnie używany w projektach takich jak panele kontrolne, wskaźniki statusu czy urządzenia IoT.

Rysunek 4.4: Wyświetlacz LCD44780 z konwerterem I2C [7]

Zadanie: Wyświetlacz LCD 16x2 pełni funkcję interfejsu wizualnego, umożliwiając prezentację wyników pomiarów temperatury oraz dodatkowych informacji, takich jak ustawiona wartość emisyjności i wybrana jednostka temperatury (Celsjusz, Fahrenheit lub Kelvin).

4.4 4-przyciskowa klawiatura

Pokazana na zdjęciu 4.5 klawiatura to membranowa klawiatura numeryczna, składająca się z czterech przycisków oznaczonych cyframi od 1 do 4. Charakteryzuje się prostą budową, elastyczną taśmą zakończoną złączem z pinami, co umożliwia łatwe podłączenie do mikrokontrolera lub innych urządzeń elektronicznych. Tego typu klawiatury są często wykorzystywane w prostych projektach elektronicznych, takich jak panele sterujące, systemy wprowadzania kodów czy interfejsy użytkownika w urządzeniach DIY. Dzięki niskiej cenie i kompaktowym rozmiarom, są popularnym wyborem wśród hobbystów i studentów elektroniki.

Rysunek 4.5: 4-przyciskowa klawiatura [8]

Za pomocą dołączonej 4-przyciskowej klawiatury można:

- zwiększać wartość emisyjności,
- zmniejszać wartość emisyjności,
- przywrócić początkową wartość emisyjności wynoszącą 1,
- zmieniać jednostkę, w której wyświetlany jest wynik, wciskając kolejno przycisk (stopnie Celsjusza, Fahrenheita, Kelvina).

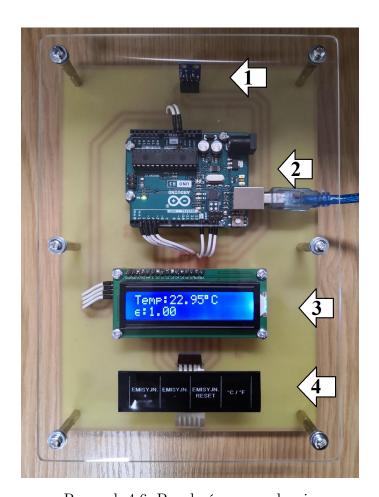
Specyfikacja: Prosty układ czterech przycisków, połączony z wejściami Arduino.

Rzeczywisty układ

Na zdjęciu 4.6 przedstawiono rzeczywiste wykonanie urządzenia, którego schemat blokowy zaprezentowano na rysunku 4.1. Całość została zamontowana na płytce drukowanej i zabezpieczona przezroczystą osłoną, co zapewnia ochronę i wygodę obsługi.

Fotografia 4.6 przedstawia panel górny urządzenia. Najważniejsze jego elementy:

- 1. Czujnik MLX90614
- 2. Układ sterujący Arduino Uno
- 3. Wyświetlacz LCD HD44780 z konwerterem I2C
- 4. Klawiatura 4-przyciskowa

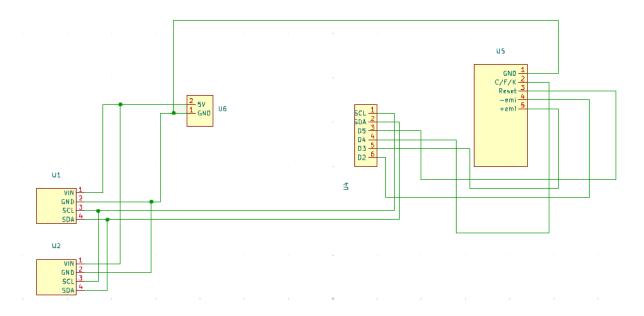

Rysunek 4.6: Panel górny urządzenia

Część mechaniczna

W oparciu o schemat 4.1 zaprojektowano specjalnie dostosowaną płytkę PCB, której schemat ideowy widoczny jest na rysunku 4.7, natomiast układ ścieżek na płytce drukowanej można dostrzeć na rysunku 4.8. Łączy ona wszystkie podzespoły w jednej strukturze, gwarantując stabilność połączeń i zmniejszając ryzyko uszkodzeń obwodu. Dodatkowo pozwala na optymalne i przejrzyste rozmieszczenie elementów. Schemat przedstawiony na rysunku 4.7 ilustruje sposób połączenia kluczowych komponentów urządzenia.

- Arduino Uno oznaczone jako U5
- Czujnik MLX90614 oznaczony jako U1
- Wyświetlacz LCD z interfejsem I2C oznaczony jako U2
- Konwerter I2C dołączony do wyświetlacza oznaczony jako U5
- Klawiatura 4-przyciskowa oznaczona jako U3

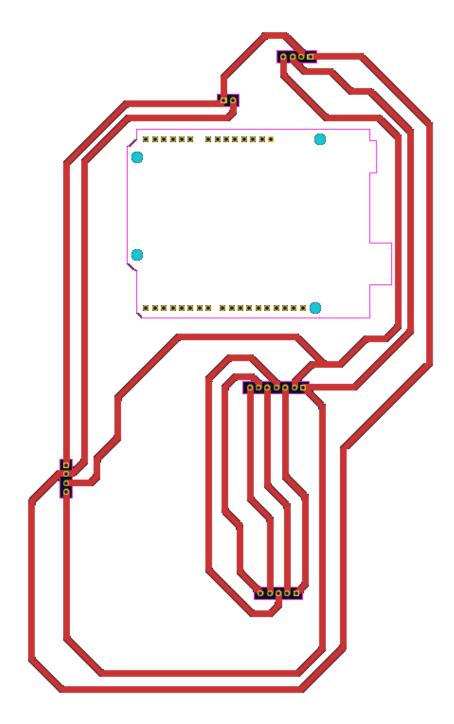

Rysunek 4.7: Schemat połączeń między komponentami

Połączenia między elementami opierają się głównie na magistrali I2C oraz standardowych liniach sygnałowych, co minimalizuje liczbę przewodów i upraszcza konstrukcję układu. Czujnik temperatury MLX90614 został podłączony do mikrokontrolera Arduino za pomocą interfejsu I2C. Wyświetlacz LCD HD44780 podłączono z wykorzystaniem konwertera pracującego na interfejsie I2C.

Płytka PCB

Po przetestowaniu komponentów na płytce prototypowej, zaprojektowano docelową płytę ewaluacyjną z wykorzystaniem oprogramowania KiCad 8.0. Wykonano układ ścieżek na płytce drukowanej oraz rozmieszczono złącza w odpowiednich miejscach. Płyta ewaluacyjna definiuje rozmiar urządzenia, wynoszący 208 mm x 146 mm, po dodaniu obudowy z płyty poliwęglanowej wysokość urządzenia ma wartość 46 mm. Płytę ewaluacyjną wykonano z użyciem tradycyjnej technologii termotransferowej, a wytrawianie laminatu przebiegło z użyciem chlorku sodu. Po wykonaniu odpowiednich otworów w płycie, umieszczono złącza i przewody metodą lutowania THT. Wszystkie elementy urządzenia połączone zostały śrubami oraz tulejami mosiężnymi z gwintami w rozmiarze M3. Całość została obudowana dwiema płytami poliwęglanowymi o grubości 3 mm.

Rysunek 4.8: Rozkład ścieżek na płytce drukowanej

5. Opis części programowej

6. Uruchomienie, kalibracja

7. Pomiary testowe

W celu weryfikacji poprawności działania pirometru, przeprowadzono test porównawczy z wykorzystaniem wzorcowanego pirometru przemysłowego Sonel DIT-200 wraz z opcją pomiaru temperatury metodą stykową. Test przeprowadzono w kontrolowanych warunkach laboratoryjnych w przedziale temperatury 25 - 30°C. Zakres temperatury mierzonego obiektu wynosi od 35°C do 160°C. Obiektem pomiarowym jest płyta grzejna o mocy 800W, pomalowanego na kolor czarny matowy.

Procedura testowa:

- 1. Przygotowanie stanowiska składającego się z urządzenia testowanego, pirometru przemysłowego wyposażonego w pomiar metodą optyczną oraz stykową oraz obiektu odwzorowującego wymagane nastawy temperatury.
- 2. Wykonanie pomiarów temperatury w zakresie od 35°C do 160°C w odstępach co 5°C oraz zarejestrowanie ich w arkuszu kalkulacyjnym.
- 3. Dwukrotne powtórzenie pomiarów. Każdy pomiar był wykonywany trzykrotnie, a wyniki uśredniano w celu zwiększenia dokładności pomiarów.

Temperatura z Ardu-	Termometr stykowy	Pirometr przemy-
ino [°C]	[°C]	słowy [°C]
160	160	164.7
155	156.1	159.3
150	151.8	156.6
145	146.9	152.9
140	142.5	147.2
135	137.2	142.1
130	132.5	139.2
125	127.8	131.3
120	122.3	126.3
115	117.4	120.5
110	112.7	115.6
105	106.9	110.7
100	101	105
95	94.8	100
90	89.7	96.2
85	83.8	92.4
80	79.3	88.5
75	73.3	84.1
70	68.7	80.1
65	63.8	75.7
60	58.7	70.7
55	54.1	66
50	51	60.4
45	45.4	54.2
40	41.1	42.1
35	37	36.1

Tabela 7.1: Porównanie pomiarów temperatury dla różnych urządzeń.

Rysunek 7.1: Przebieg procedury testowej

8. Instrukcja obsługi dla użytkownika

Krótki opis pirometru i jego przeznaczenia

Poniższy pirometr jest projektem naukowo-badawczym, służącym do bezkontak-

towego pomiaru temperatury oraz wyświetlania jej w czasie rzeczywistym na wbu-

dowanym wyświetlaczu LCD. Urządzenie oferuje możliwość wyboru wyświetlania

temperatury według skali Celsjusza, Fahrenheita oraz Kelwina. Ponadto, miernik

umożliwia dostosowanie emisyjności w zakresie od 0.00 do 1.00.

Urządzenie składa się z następujących elementów:

• dwóch paneli poliwęglanowych o grubości 3 mm stanowiących obudowę,

płyty ewaluacyjnej,

• modułu Arduino Uno pełniącego rolę serca urządzenia,

• czujnika pirometrycznego,

• klawiatury,

• wyświetlacza LCD.

Dane techniczne

• Prędkość próbkowania: 1/sekundę,

• Zasilanie: USB-B 5V,

25

• Pobór prądu: >50 mA,

• Klasa odporności: IP10,

• Zakres pomiaru temperatury: od -30 do 150 °C,

• Dopuszczalna wilgotność względna bez kondensacji: 5–95%,

• Temperatura pracy oraz przechowywania: od -10 do 50 °C,

• **Wymiary:** 160 x 200 mm,

• Waga: 350 g.

Obsługa urządzenia

Po podłączeniu urządzenia do zasilania za pomocą kabla USB-B, jest ono na-

tychmiast gotowe do pracy i wykonuje pomiary. Należy skierować przednią część

urządzenia (w której znajduje się element pomiarowy) na badany obiekt. Wyniki

pomiarów są wyświetlane na ekranie LCD w czasie rzeczywistym.

Ustawienie emisyjności w zakresie od 0.00 do 1.00 odbywa się za pomocą klawiszy

EMISYJN. + oraz EMISYJN. -. Tabela emisyjności typowych materiałów znajduje się

na rysunku 4. Prawidłowe ustawienie emisyjności ma istotny wpływ na dokładność

pomiarów i powinno być dostosowywane przy każdej zmianie badanej powierzchni.

W celu przywrócenia wartości domyślnej emisyjności (1.00), należy użyć przycisku

EMISYJN. RESET.

Zmianę skali temperatury pomiędzy stopniami Celsjusza, Fahrenheita oraz Kel-

wina wykonuje się przyciskiem °C / °F. Po zakończeniu pomiarów należy odłączyć

przewód zasilający od urządzenia. Pirometr powinien być przechowywany w suchym

miejscu.

26

9. Podsumowanie

Wyniki testów zostały przedstawione w tabeli 7.1. Obserwacje wskazują, że:

- Wyniki pirometru przemysłowego są zbliżone do wyników pirometru testowego,
 z odchyleniem nieprzekraczającym 4°C w najwyższych temperaturach.
- Pirometr przemysłowy, jako urządzenie profesjonalne, rejestruje wyższe wartości temperatur w całym zakresie. Rozbieżności te mogą być związane z niedoskonałością kalibracji pirometru Arduino, lub ograniczoną rozdzielczością czujnika MLX90614.
- Termometr stykowy wykazuje wyższe różnice w niższych temperaturach, co może wynikać z bezwładności termicznej sondy stykowej lub nierównomierności.
- Wraz ze wzrostem temperatury, różnice między wynikami z pirometru Arduino ino a pirometru przemysłowego stają się bardziej widoczne. Pirometr Arduino odnotowuje wartości niższe niż pirometr przemysłowy w wyższych zakresach temperatur (powyżej 120°C), co sugeruje możliwość systematycznych błędów wynikających z niedoskonałości kalibracji.
- Wraz ze wzrostem temperatury, różnice między wynikami z pirometru Arduino ino a pirometru przemysłowego stają się bardziej widoczne. Pirometr Arduino odnotowuje wartości niższe niż pirometr przemysłowy w wyższych zakresach temperatur (powyżej 120°C), co sugeruje możliwość systematycznych błędów wynikających z niedoskonałości kalibracji.

• Wraz ze wzrostem temperatury, różnice między wynikami z pirometru Arduino a pirometru przemysłowego stają się bardziej widoczne. Pirometr Arduino odnotowuje wartości niższe niż pirometr przemysłowy w wyższych zakresach temperatur (powyżej 120°C), co sugeruje możliwość systematycznych błędów wynikających z niedoskonałości kalibracji.

Podsumowując, pirometr spełnia założenia projektowe i może być stosowany do bezkontaktowego pomiaru temperatury w zakresie od 35°C do 160°C.

- Emisyjność: Ustawienia emisyjności mają kluczowy wpływ na wyniki pomiarów. Niedokładne dobranie tej wartości dla badanych materiałów może prowadzić do błędów w pomiarach.
- Kalibracja: Pirometr Arduino, jako urządzenie prototypowe, nie posiada profesjonalnej kalibracji fabrycznej, co wpływa na dokładność pomiarów.
- Czujnik MLX90614: Czujnik zastosowany w urządzeniu charakteryzuje się ograniczoną dokładnością w wyższych zakresach temperatur, co mogło wpłynać na odchylenia w pomiarach.
- Wpływ środowiska: Czynniki takie jak wilgotność, temperatura otoczenia czy odbicia promieniowania podczerwonego mogą wprowadzać dodatkowe błędy.

Bibliografia

- [1] "Metody i urządzenia do pomiaru temperatury i ciśnienia" Dr inż. Andrzej Kłabut
 - https://slideplayer.pl/slide/5307334/17/images/4/Metody+pomiaru+temperatury.jpg
- [2] "Pirometr poradnik użytkowania" MERA-SP.PL https://mera-sp.pl/blog/rozwiazania/pirometry-poradnik-uzytkowania
- [3] "Rozkład energii w widmie promieniowania ciała doskonale czarnego w różnych temperaturach"
 - https://weblab.deusto.es/olarex/cd/kaernten/BBR_PLnew_27.09. 2013/rozkad_energii_w_widmie_promieniowania_ciaa_doskonale_czarnego_w_rnych_temperaturach.html
- [4] Korneliusz Jarzębski "Pirometr z czujnikiem MLX90614ESF-BAA" https://www.jarzebski.pl/arduino/czujniki-i-sensory/pirometr-z-czujnikiem-mlx90614.html
- [5] Arduino "Arduino Uno Rev3" https://store.arduino.cc/products/arduino-uno-rev3/
- [6] ElektroWeb "Pirometr termometr bezdotykowy MLX90614 GY-906" https://www.elektroweb.pl/pl/czujniki-temperatury/ 273-pirometr-termometr-bezdotykowy-mlx90614-gy-906.html
- [7] Productos y Tecnología "LCD 16X2 Fondo Azul/Verde + I2C"

 https://marboltec.com/producto/lcd-16x2-fondo-azul-alta-calidad/
- [8] AVT Sklep "Klawiatura membranowa 4 klawisze 1x4 numeryczna samoprzylepna do Arduino"
 - https://sklep.avt.pl/pl/products/klawiatura-membranowa-4-klawisze-1x4-numeryczna-samoprzylepna-do-arduino-185330.html

Dodatki

Pełny listing kodu źródłowego

```
#include <Arduino.h>
      #include <Adafruit_MLX90614.h>
      #include <LiquidCrystal_I2C.h>
      #include <math.h>
      // Define buttons
      #define BTN1 2
      #define BTN2 3
      #define BTN3 4
      #define BTN4 5
      // Set I2C address for the LCD (change if needed, e.g.
         ., 0x27)
      LiquidCrystal_I2C lcd(0x27, 16, 2); // 16 chars, 2
         lines
      // Custom epsilon character
      byte epsilon[8] = { B00000, B00000, B01110, B10000,
         B11110, B10000, B01110, B00000 };
17
```

```
// Initialize MLX90614 sensor
18
       Adafruit_MLX90614 mlx = Adafruit_MLX90614();
       float ems = 1.0;
       // Default emissivity
21
       int tempScale = 0; // 0 - Celsius, 1 - Fahrenheit, 2
22
         - Kelvin
23
       float correctTemperature(float measuredTemp, float
24
         ambientTemp, float emissivity) {
           float measuredTempK = measuredTemp + 273.15;
25
           float ambientTempK = ambientTemp + 273.15;
26
           float trueTempK = pow((pow(measuredTempK, 4) - (1
               - emissivity) * pow(ambientTempK, 4)) /
              emissivity, 0.25);
           return trueTempK - 273.15;
28
      }
30
       void setup() {
31
           delay(200);
32
           pinMode(BTN1, INPUT_PULLUP);
33
           pinMode(BTN2, INPUT_PULLUP);
           pinMode(BTN3, INPUT_PULLUP);
35
           pinMode(BTN4, INPUT_PULLUP);
36
           Serial.begin(9600);
           lcd.init();
38
           lcd.clear();
           lcd.backlight();
40
           lcd.setCursor(0, 0);
41
           lcd.createChar(0, epsilon);
```

```
if (isnan(ems)) {
43
                ems = 1.0;
           }
45
           if (!mlx.begin()) {
46
                lcd.setCursor(0, 1);
47
                lcd.print("MLX error!");
48
                Serial.print("MLX error!\n");
                while (1);
50
           }
51
       }
53
       void loop() {
           int BTN1V = digitalRead(BTN1);
           int BTN2V = digitalRead(BTN2);
           int BTN3V = digitalRead(BTN3);
57
           int BTN4V = digitalRead(BTN4);
58
           if (!BTN1V && ems < 1.0) {</pre>
60
                Serial.println("Increased emissivity");
                ems += 0.01;
62
                if (ems > 1.0) ems = 1.0;
           }
64
65
           if (!BTN2V && ems > 0.0) {
                Serial.println("Decreased emissivity");
67
                ems -= 0.01;
                if (ems < 0.0) ems = 0.0;
69
           }
70
```

71

```
if (!BTN3V) {
72
               Serial.println("Emissivity reset");
               ems = 1.0;
           }
75
76
           if (!BTN4V) {
77
               tempScale = (tempScale + 1) % 3;
               Serial.println(tempScale == 0 ? "Switched to
79
                  Celsius" : (tempScale == 1 ? "Switched to
                  Fahrenheit": "Switched to Kelvin"));
               delay(300);
80
           }
82
           float ObjTemp = mlx.readObjectTempC();
           float AmbientTemp = mlx.readAmbientTempC();
84
           float correctedTemp = correctTemperature(ObjTemp,
85
               AmbientTemp, ems);
86
           if (isnan(correctedTemp)) {
               Serial.println("Read error: Temperature NaN")
88
               correctedTemp = 0.0;
89
           }
90
           float displayTemp = correctedTemp;
92
           char scaleLabel = 'C';
           bool showDegreeSymbol = true;
94
95
           if (tempScale == 1) {
```

```
displayTemp = correctedTemp * 9.0 / 5.0 +
97
                   32.0;
                scaleLabel = 'F';
98
            } else if (tempScale == 2) {
99
                displayTemp = correctedTemp + 273.15;
100
                scaleLabel = 'K';
                showDegreeSymbol = false;
            }
103
104
            Serial.print("Temperature: ");
            Serial.print(displayTemp);
106
            Serial.print(" ");
107
            Serial.print(scaleLabel);
108
            Serial.print("\nEnvironment Temperature: ");
            Serial.print(AmbientTemp);
            Serial.print("\nEmissivity: ");
111
            Serial.println(ems);
112
113
            lcd.setCursor(0, 0);
114
            lcd.print("Temp:");
            lcd.print(displayTemp);
            if (showDegreeSymbol) {
117
                lcd.print((char)223);
118
            }
            lcd.print(scaleLabel);
120
121
            lcd.setCursor(0, 1);
122
            lcd.write(byte(0));
123
            lcd.print(":");
124
```

```
125 lcd.print(ems);
126 delay(500);
```

Program ćwiczenia dla studentów